

ik, die door mijn bouwen, door mijn energie, toch zooveel tot stand bracht, niet waar? 't Staat dan ook niet kwaad, je begrijpt, de tentoonstelling heeft veel goed gedaan. 't Komt me dan ook toe, zou ik zoo zeggen. Wat weerga, waar zijn anders die dingen voor?

CORRY.

Leeuwen, meent u?

RAS (*grinnikt*).

Nu ja, de leeuw natuurlijk, dat is ten minste wat. Och 't is eigenlijk maar voor de aardigheid.

CORRY.

Geeft u 't me dan straks, dan zal ik 't hem zenden.

RAS.

Wat geven?

CORRY.

Voor dien armen jongen.

RAS.

Ja wel, ik zal er aan denken (*Absburg en Johan naderen*). Kijk daar heb je hem ook. Aardige jongen, die Habsburg, charmant mensch, al die Habsburgen trouwens, zie je dat is beter dan Roze, veel beter.

CORRY.

Hij valt me erg mee, omdat ik niet veel verwachting had, van een vriend van Johan. Maar hij heeft iets... ik weet niet precies... iets bijzonders... iets...

RAS (*grinnikend*).

Ha, ha. Ja, ook geen fortuin. Maar als je nu van gedistingeerd spreekt, dat is gedistingeerd, die Habsburgen. Toch zeker nog familie van den Oostenrijkschen keizer.

CORRY (*luid lachend*).

Maar paatje, hij is een Absburg, niet Habsburg.

RAS (*grinnikend*).

Nu ja... Habsburg of Absburg, doet niet, toch gedistingeerd.

CORRY (*de kwitantie uit het boek nemend*).

Dat heeft u pas gelezen, niet waar?

RAS.

Ja, maar dat is nu toch geen boek voor jou. Ik houd van fatsoenlijk, ik houd niet van zulke boeken voor meisjes. Heb je 't van mijn kamer genomen?

CORRY.

Ja. U moet zulke biljetten niet in boeken laten liggen.

RAS.

Wat is dat? (*Hij neemt haar de kwitantie uit de hand*).

CORRY.

U begrijpt wel dat 't bijzonder onaangenaam voor een dochter is om zoo iets te vinden.

RAS.

Maar... maar ik begrijp er niets van.

CORRY.

't Is anders nog al eenvoudig, zoo een kwitantie van f 2000 voor een collier.

RAS.

Maar ik zeg je, dat ik er niet van weet. Misschien dat Johan...

CORRY.

Het biljet is gequitteerd den 10den en Johan is eerst den 12den terug gekomen; ook vergeet u dat Johan verliefd is. Dat is dus een vergissing, om geen ander woord te zeggen.

RAS.

Kom, kom, wat is dat nu, om 't zoo hoog op te nemen. Zie je, 't spijt me, 't spijt me meer dan ik zeggen kan, maar 't is toch...

CORRY.

Fatsoenlijk, zeker alleen wat kostbaar, maar voor zoo'n schepsel is niets te duur.

RAS.

Neen, maar zie je... 't Is thuis ook niet erg gezellig voor me. Als jij wat meer thuis was, als...

CORRY.

Natuurlijk, 't is mijn schuld. Tien jaar geleden was 't mijn schuld zeker ook al.

RAS.

Och neen, maar ik wil zeggen...

CORRY.

Ik zou maar niets meer zeggen.

RAS (*groetend*).

Kijk, daar zit ons lief buurtje.

CORRY.

Waarom is u toch altijd zoo overdreven beleefd tegen Emmie?

RAS.

Wel ik vind ons buurtje een poesje. Kan jij nu begrijpen, dat die Joh...

CORRY.

U behoeft geen moeite te doen. Johan blijft trouw aan Lena, al is Emmy nu ook mooier en rijker.

RAS.

Die malle jongen. Zoo'n heerlijk kluijfe.

CORRY.

Hé. (*dan lachend*) A propos, vraag Roze morgen ook met Absburg te dineeren. Hij is een neef van den minister.